

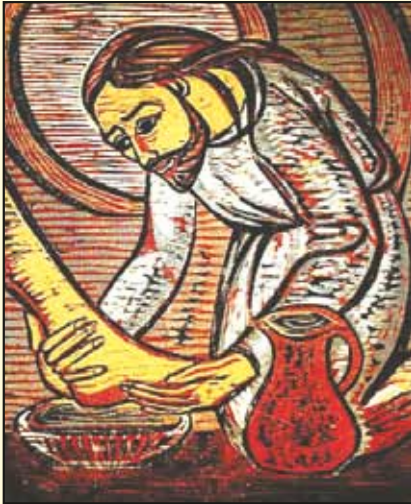
קול רינה

חדשות מהקהילות הקתוליות הדוברות עברית בישראל



ברכות לחג הפסחא

אחים ואחיות יקרים,



השנה אנחנו הולכים לקראת חג הפסחא עם תקוות רבות בלב. שבוע לאחר פסחא, בחג רחמי האל, האפיפיור יכיר בקדושתם של האפיפיורים יוחנן פאולוס ה-2 ויוחנן ה-23. אנו זוכרים את גדולתם של שני האפיפיורים האלה ובמיוחד את תרומתם לדיאלוג בין הכנסייה לבין העם היהודי. מי ייתן ויתפללו שני הקדושים האלה למעננו ולמען שליחותנו.

חודש לאחר מכן, יבוא האפיפיור פרנציסקוס לבקר אותנו. נתפלל יחד שמסעו לארץ הקודש יגביר את שמחת הפסחא ויחזק את תקוות התחייה. נתפלל למענו כפי שביקש מאתנו. מי ייתן ויפתח ביקור זה שערי צדק ושלוש, סליחה ופיוס בארצנו ובאזורנו.

אני מאחל לכולם חג שמח. המשיח קם! באמת הוא קם

האב דוד - הממונה על הקהילות

אבן מאסו הבונים

קריאה במזמור קיח לאור אירועי הפסחא.



אחד מהטקסטים המאפיינים את תקופת הפסחא הוא מזמור קיח. מזמור זה, שסוגר את ההלל, מתאר את נפלאות האלוהים שבא לעזרת המשורר (ואולי עם ישראל כולו) ומזמין את המאמינים לשמוח ולהודות לאל במקדשו. בברית החדשה מזמורנו מצוטט כמה וכמה פעמים, ברוב המקרים ביחס למותו ותחייתו של ישוע. בדיוק, מזווית זו, אנו רוצים לנסות ולפרש את הפרק הזה בספר תהילים.

המזמור נפתח בהזמנה להודות לאלוהים על טובו וחסדו הנצחיים. ביאתו של ישוע אל העולם ונאמנותו לתפקידו עד הסוף מעידות על אהבתו וחסדו של אלוהים שרוצה את ישועתנו, ושהיה מוכן לתת את בנו יחידו למעננו. על ישוע, ודרך ישוע, מהללים אנו את האב ומוודים לו בשיר. שמחת התחייה אינה יכולה להיות עצורה וסגורה בלבנו, ומשום כך צריכים אנו לשתף בה את כולם ולהזמין אותם להכיר בחסד ה'.

אחרי כן מתחיל המשורר לספר איך הוא הכיר וחוה את חסד ה': בסבל ובצרות, הוא הבין שעזרת האל חזקה מכוחם של בני אדם. כאשר אויבים רבים מסובבים אותו, המאמין בוטח אך ורק באלוהים ויורע שממנו תבוא ישועתו. ככה ישוע לא בטח בחרבו של כיפא (יוחנן יח:10) והזכיר שמלכותו איננה מן העולם הזה (שם יט:36). הוא בא לעשות את רצון האב, הוא היחיד שביכולתו לשחרר מאויבים ומוות: "ובימי היותו בגוף בשר ודם, הקריב תפלות ותחנונים בצעקה גדולה ובדמעות אל היכול להושיעו ממות, ואמנם נשמע בגלל יראת האלהים שבו" (אל העברים ה:7). ניצחונם של החיים על המוות הוא הוכחה של אהבת האב לבנו ולאנושות כולה, וזאת סיבה לשמוח ולהלל: "לא אמות כי-אחיה ואספר מעשי יה" (פסוק 17). תחייתו של ישוע פותחת את דלתות השמים מול כל הצדיקים שנכנסים יחד איתו ברינה והודיה אל מלכות האלוהים. אלה שערי הצדק (פסוק 19) שהמשיח פתח לנו כאשר שחרר אותנו מעבדות החטא והמוות.

כבר בספרי הבשורה מצוטט הפסוק 22 ומקושר לדמותו של בן האלוהים. בסוף המשל על הכרם והחוכרים (מתי כא: 33 - 46; מרקוס יב: 1-11; לוקס כ: 9 - 19), ישוע מפרש את משלו עם מילות מזמורנו: «אֲבֹן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הַיְתֵה לְרֹאשׁ פֶּנֶה. מֵאֵת ה' הַיְתֵה זֹאת הִיא נִפְלְאֵת בְּעֵינֵינוּ». ישוע מתאר כאן את מה שכבר אמר בגלוי לתלמידיו, כלומר שעליו לסבול הרבה מידי הזקנים וראשי הכהנים והסופרים ולהיהרג וביום השלישי לקום לתחייה (מתי טז: 21). ישוע מסביר שהוא עצמו האבן שהבונים - זקנים וכו' - ימאסו, אך שבתחייתו תהיה האבן לראש פינה. זה הנס האמיתי, הנפלאה שאלוהים עשה. אותו רעיון חוזר בנאום של כיפא מול הסנהדרין (מעשי השליחים ד: 11) ובאיגרת פטרוס הראשונה (ב: 7). בפסחא אנו חוגגים את האבן הזאת שבכוח האלוהים הפכה להיות ראש פינה, מרכז אמונתנו. יום התחייה הינו יום שעשה ה' לגילנו ולשמחתנו (פסוק 24) ובו אנחנו יכולים לחזות את פניו של האל, פנים מלאות אהבה וחסד.

גם הקריאה "הוֹשִׁיעָה נָא" שבפסוק 25 והברכה למי שבא בשם ה' מצוטטות הרבה בספרי הבשורה, בקשר לכניסתו של ישוע לירושלים. המבשרים מסבירים שישוע הוא הבא בשם ה', הוא המביא לעם את ברכת האלוהים, ושכניסתו לירושלים בכבוד היא רמז לכניסתו אל מלכות השמים, בית ה', אחרי תחייתו. דרך נצחוננו על המוות, ישוע פותח גם לנו את שערי המלכות, ומשום כך מוזמנים אנו לחגוג איתו, לחגוג אותו, בהיותנו שמחים ליד המזבח (פסוק 27). פסחא הוא חג של הודיה לאלוהים אשר, דרך בנו יחידו, נותן לנו חיים לנצח. ככה יכולים גם אנחנו לשיר: "הודו לה' - כי טוב כי לעולם חסדו" (פסוק 29).

מרים המגדלית מספרת...



סיפור פסחא לילדים ולמבוגרים על פי יוחנן כ: 1 - 16.

השחר של יום ראשון עוד לא עלה ומסביבי ובתוכי היה רק חושך. פסח עצוב עברנו, כי אין כבר תקווה: עד הסוף קיוויתי, אך כשלבנו נדקר ודם ומים יצאו ממנו, מה עוד נשאר? באמת האמנתי במילותיו, ברם ריקות היו! איפה הישועה שהבטיח? איפה חיי הנצח ומלכות השמים? הכל עבר, הוא מת והשאיר אותנו לבד. קשה להלל את אלוהים על יציאת מצרים, על מתנת החירות, כאשר לכל זה אין משמעות בהווה. הוא אמר על עצמו שהוא המן האמתי, שהוא לחם החיים, אבל עכשיו אין לנו מה לאכול...אולי צדקו אבותינו במדבר באמרם: "מי יתן מותנו ביד יהוה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵנוּ עַל סֵיר הַבְּשָׂר בְּאֶכְלֵנוּ לֶחֶם לְשִׁבְעַת יָמֵי הַיּוֹמָה אֲתָנוּ אֶל הַמִּדְבָּר הַזֶּה". אכן שוב אנחנו במדבר והוא איננו אתנו, הוא האוכל האמתי. אפילו דמעותיי הרבות לא יהפכו את המדבר הזה לאגם מים וארץ ציה למוצאי מים.

לקחתי בושם ושמן ויצאתי בסמטאות העיר החשוכות, איש לא פגשתי בהן, רק השומרים הסובבים בעיר ושומרי החומות. דרך שערי העיר עברתי והגעתי למקום קבורתו. והנה האבן הוסרה מן הקבר. שלושה ימים עברו, ימי החג, וכבר לקחו את גופתו בלי להודיע לנו איפה הניחו אותה. בחיפזון רצתי העירה, לחפש את כיפא ואת האחרים: היודעים הם מה קרה? כשסיפרתי להם, הם לא הבינו, הזדעזעו ורצו החוצה לראות את הקבר הריק.

אני, חזרתי לאט לגן בתקווה לפגוש מישהו היודע איפה שמו את האדון. לא מספיקה פטירתו, הגם גופו לקחו מאתנו? הסתובבתי בגן, בין הקברות ועיניי הביטו למעלה, לגלגתא, איפה עמדו הצלבים. שם הכול נגמר, שם דמו נשפך. הגעתי שוב לקברו, כיפא ויוחנן כבר עזבו, בחיפזון, ללא מילה. הוא, את שאהבה נפשי, בקשתיו ולא מצאתיו! עמדתי מוחץ לקבר ופרצתי בבכי. אז התכופתי אל תוך הקבר, לראות אם כיפא הזיז משהו. ופתאום, בתוך הקבר, בין הדמעות, ראיתי שני אנשים עוטי לבן היושבים במקום שבו נחה גופתו. הסתכלו עלי ושאלו בקול מלאכים: "אישה, למה את בוכה?". מה יכולתי לענות לשני הזרים? הסברתי לכם שלקחו את אדוני ואינני יודעת איפה שמו אותו. אך בלי לחכות לתשובתם פניתי לאחור ושם עמד איש. לא ראיתי אותו מעולם, אבל משהו מוכר היה בדמותו. גם הוא שאל אותי: "אישה, למה את בוכה? את מי את מחפשת?" ומילותיו אלו היו כדבש באוזניי. קיוויתי בלבי שהוא שומר הגן ושהוא בעצמו העביר את גוף האדון למקום אחר. מה יכולתי לענות, «את שאהבה נפשי ראיתם?» ביקשתי ממנו להגיד לי לאן העביר את האדון, כי רציתי לקחת אותו, להחזיר אותו לקברו. ואז אמר לי: "מרים!" והמילה הזאת, שמי, אמרה יותר מאלף מילים, ונפקחו עיניי והבנתי והאמנתי שעליו לקום מן המתים. ובגיל וברינה יצאה גם מפי מילה אחת, ובה כל שמחתי וכל אמונתי: "רבי!"

פגישת פרח המדבר



גם בחודשים האלה המשיכו הפגישות של קבוצת הנוער "פרח המדבר". סלמא, אחת החברות בקבוצה, מספרת על אחת הפגישות.

ביום שישי 31 בינואר אנחנו, חברי קבוצת "פרח המדבר", נפגשנו בבית הקהילה בבאר-שבע (קהילת אברהם אבינו!). מיד, אחרי שכולם הגיעו וסידרו את חפציהם, קלאודיה הסבירה לנו על פרויקט וידיאו לקראת קבלת קבוצת הנוער מאיטליה. מטרת הפרויקט הינה להכין את האיטלקים הבאים לארץ, בקיץ הבא, לאווירה הישראלית ולחיים בישראל. אחר כך השתתפנו במיסה עם קהילת באר שבע, יחד עם

קהילת היהודים מבאר שבע שנוהגים להתפלל בבית הקהילה, בימי שישי, באנגלית ובעברית, עם כמה שירים במלאי אלאם (שהינה שפה הודית). אחרי המיסה הכנו את ארוחת הערב ואכלנו. אחרי הארוחה התכנסנו שוב בכנסייה לזמן תפילה ולימוד על אברהם-"ידיד האלוהים" (שהרי הקהילה נקראת על שמו של אברהם). התמקדנו במושג 'חברים' ובשלבם שעבר אברהם בכדי להוכיח את נאמנותו לאלוהים, ודננו בכל שלב וחוויה שעבר אברהם (החל בבקשת אלוהים לעזוב את ארצו וללכת אל הארץ אשר אלוהים יראה לו, וכלה בעקדת יצחק בנו). השווינו את חוויות אברהם לחיים שלנו: מה מאפיין את דמות החבר בשבילנו? מה היינו עושים בשביל החבר? מה לא היינו עושים? האם היינו עוזבים את ביתנו והולכים אחרי החבר כפי שעשה אברהם? האם גם אנחנו יכולים להקריב דברים חשובים בשביל החבר (עקדת יצחק)? לבסוף הגענו לדברי ישוע שאמר לנו לפני מותו שהוא אוהב אותנו ונותן הכול בעדנו (הוא מת בעד חטאינו). היה לנו אז רגע של תהייה אם אנחנו מודעים לכך שישוע נתן הכול בעדנו, הרי הוא החבר שלנו בכל יום וכל רגע; האם הוא באמת חשוב לנו? לפני שסיימנו את התפילה בשיר, ענינו להצעת ישוע שנהיה ידידים שלו; איך עונים? תודה אבל לא, זה לא מדבר אלי, יש לי עניינים אחרים; תודה אבל לא עכשיו, מאוחר יותר, בינתיים זה לא דחוף! תודה, אני רוצה ואני מתחייב להיות ידיד של ישוע ומבטיח לו את נאמנותי!

ביום השני התחלנו בתפילת בוקר ולאחריה, כמובן, אכלנו ארוחת בוקר. אחרי הארוחה היה לנו מפגש עם יעקב -חבר בקהילה, על קריאתו להקים משפחה. יעקב שיתף אותנו בחייו, סיפר לנו על בואו אל הנצרות והכנסייה, על הקשיים שהיו לו בחיים, ואף על הקמת המשפחה ששינתה אותו כבן אדם לאחר שמצא את עצמו אחראי על חיי אדם (את ילדיו).

בתום הפגישה, אחרי הפסקת ביניים, התחלקנו לקבוצות כדי לחשוב על רעיונות לפרויקט הווידיאו שנכין לקבלת הקבוצה מאיטליה, וכל קבוצה שיתפה את כולם ברעיונותיה. לאחר מכן אכלנו ארוחת צהריים ויצאנו לטיול קטן בעיר העתיקה בליווי של מריאנה (מקהילת באר שבע)

שהראתה לנו מספר אתרים בעיר, ואף מבנים שהיו בעבר כנסיות (עוד לפני הקמת המדינה). כשחזרנו לבית הקהילה, התחלנו לעבוד על פרויקט הסרטון, ובסוף ערכנו מיסה. אחרי המיסה סידרנו את הבלגן שעשינו, ולקחנו את התיקים ונפרדנו לשלום מכולם.



פרנציסקוס יבקר בארץ הקודש

ביום ראשון 5 בינואר 2014, בסוף תפילת המלאך, הכריז האפיפיור פרנציסקוס על תכניתו לבקר בארץ הקודש. תאריך ההכרזה אינו מקרי אלא קשור למטרתו העיקרית של הביקור: "להנציח את המפגש ההיסטורי בין האפיפיור פאולוס ה-6 לבין הפטריארך אתנגורס אשר אירע ב-5 בינואר לפני חמישים שנה, בדיוק בתאריך זה". הודעה זו היתה לסיבה נוספת לשמחה בשביל הנוצרים בארץ בימי חג המולד. בשלושה ימי ביקורו, מה-24 עד ה-26 במאי, האפיפיור מתכוון להגיע לשלושה



מקומות בארץ הקודש: עמאן, בית לחם וירושלים. בעיר הקודש תתקיים הפגישה ההיסטורית בין פרנציסקוס לבין הפטריארך האקומני היווני-אורתודוקסי ברתולמי מקושטא (קונסטנטינופול). פגישה חשובה זו הינה צעד קדימה בדו-שיח בין הכנסייה המזרחית והכנסייה המערבית. ברתולמי בעצמו הציע, בתחילת כהונתו של פרנציסקוס כאפיפיור, להנציח את המפגש בין פאולוס ה-6 ואתנגורס בביקור משותף של שני ראשי הכנסיות בירושלים.



בהודעתו בכיכר פטרוס הקדוש, האפיפיור הדגיש שעל פי רצונו נסיעה זו תהיה עלייה לרגל באווירה של תפילה. את זה ציין גם הפטריארך הלטיני פואד טואל באיגרתו לקראת צום הארבעים, שיצאה לאור ב-28 פברואר 2014. הפטריארך הביע את ציפיותיו למסע האפיפיור: "שיעמיק את אמונתנו, יהדק את היחסים האקומניים והדיאלוג הבין-דתי ויקדם את תהליך השלום בין ישראלים לבין פלסטינים ואף יחזק את היחסים בין הוותיקן לבין המדינות שבהן יבקר האפיפיור".

פרנציסקוס יהיה האפיפיור הרביעי שמבקר בארץ הקודש אחרי פטרוס הקדוש, שנחשב האפיפיור הראשון, ושחי וכיהן פה שנים רבות. בעת המודרנית, האפיפיור הראשון שבא לארץ היה כאמור פאולוס ה-6 שבינואר 1964 הגיע לביקור בן שלושה ימים (מה-4 עד ה-6 בינואר). אחר כך, בשנת 2000, הגיע יוחנן פאולוס ה-2 שנשאר מה-20 עד ה-26 במארס. הביקור האחרון היה זה של האפיפיור הקודם, בנדיקטוס ה-16, מה-8 ועד ה-15 במאי 2009. ביקורים אלה של כמעט כל האפיפיורים האחרונים (יוחנן פאולוס ה-1 כיהן כאפיפיור רק 33 יום), מעידים על הקשר ההדוק בין הכנסייה האוניברסאלית וארץ הקודש.

על פי בקשתו של פרנציסקוס, אנחנו רוצים להתפלל למען הצלחתה של נסיעה זו, שתהיה בשביל כולנו הזדמנות להעמיק באמונתנו.

חדשות מהכנסייה המקומית ומהכנסייה בעולם



מרכז חדש בתל אביב: קהילות המהגרים הקתוליות בשכונת התחנה המרכזית מצאו בית חדש - "מרכז גברתנו אשת חיל". המרכז החדש מושך מהגרי עבודה ומבקשי מקלט רבים בשכונה. השנה 150 ילדים רשומים לשיעורי דת הניתנים במרכז על ידי אנשי נציגות יעקב הצדיק. הנציגות עובדת בשיתוף פעולה הדוק עם הכוהנים והנזירות מהפיליפינים, מהודו, מסרי לנקה ומאפריקה על מנת לסייע בעבודת הכנסייה במקום.



יוחנן פאולוס ה-2 ויוחנן ה-23 קדושים: בחג רחמי האל, ביום א, ה-27 באפריל 2014, האפיפיור פרנציסקוס יכריז על שני האפיפיורים האהובים כקדושים מוכרים בכנסייה הקתולית. ניתן לציין ששני האפיפיורים האלה תרמו תרומה ענקית לקידום היחסים בין הכנסייה לבין העם היהודי.



שבאמת קם!

המשיח קם!

יוצא מטעם: נציגות יעקב הצדיק לקתולים הדוברים עברית בישראל
הפטריארכיה הלטינית בירושלים, ת.ד. 581, ירושלים 91004
www.catholic.co.il

